

**DISSERTATIO
JURIDICA DE
APPELLATIONIBUS,
QUAM MAGNIF.
AMPLISS. JCTORUM...**

Samuel Ritter, Busso Maschow,
Valenti Gonzaga

V I R I S

*Magnificis, Amplissimis, Excellentissimis,
Consultissimisque,*

DN. JEREMIAE REUSNERO, Jcto & Antecessori
Academiae h. r. RECTORI Collegii Juridici Ordinario &
Seniori, Curiae Electoralis & Consistorii Ecclesiastici
Assessori gravissimo.

DN. AUGUSTINO STRAUCHIO, U. J. D.
Cod. P. P. Sereniss. Elect. Sax. Consiliario, Provincialis Curiae,
Consistorii Ecclesiastici nec non Scabinatus Electoralis
Assessori celeberrimo,

DN. HENRICO RICHARDO HAGEN,
U. J. D. Reverendiss. Capituli Halberstadensis quondam Syndico,
jamq; Illustriss. Ducis, Viduae Brunsvicensis in Scheitlingen
Consiliario, Jcto famigeratissimo,

Ue &

Plurimum Reverendo, Amplissimis & Consultissimis

V I R I S

DN. M. JOHANNI LAVVEN, Ecclesiae Ermslebiensis
Pastori primario,

DN. VALENTINO GRUNTZIO, inclyti apud
Quedlinburg. Dicasterii Judici Ordinario,

DN. ASCANIO PFLAUMEN, Reip. Ascaniens.
Praefecto.

DN. GOTFRIDT SAUERN, Praefecturae Arnsteinensis
in Comit. Mansf. Praefecto patris instar colendo,
Mæcenatibus suis Magnis

*Dominis Patronis, Praeceptoribus, respectivè
Affinibus ac Promotoribus*

Omni observantiae & Honoris cultu ætatem
devenerandis

*Exercitium hoc Academicum
offert ac dedicat*

Buffo Maschovius.

Συμ τῶς Θεῶ.

Th. I.

Appellatio est à Judice inferiore ad superio-
rem (a) gradatim (b) propter gravamen il-
latum vel inferendum, (c) provocatio (d)
iniquitatis vel imperitiæ querelam conti-
nens (e).

(a) Quod ipsum est de substantiâ appellationis, *Nov. 23. c. 4. l. 1. §. 3. ff. de appellat. Tr. vol. 2. disp. 33. th. 1. lit. d. ibiq; Bachov. Equitati enim contrariari videtur, ut minor Judicis majoris errorem corrigere velit. c. 16. X. de majoris. & obed. Bachov. d. l. utque par in parem Imperium exerceat. l. 4. ff. de recept. qui arbitr. Reyger. process. judic. d. sp. 10. th. 1. lit. a.* (b) Appel-
latio enim omisso medio Judice non valet. *l. 21. ff. de appellat. can. 45. caus. 2. q. 7. Ordinat. Cam. Imp. part. 2. s. 29. §. 1. ratio est, ne jurisdictiones confundantur. l. 4. C. de jurisdic. omn. jud. Wesenbec. ff. de appellat. n. 9. Tr. d. l. lit. e. Gail. lib. 1. obs. 119. n. 2. Mynsinger. lib. 1. obs. 69. ubi tamen limitationes subjungit.* (c) *c. 59. x. de appellat. Marant. spec. aur. part. 6. n. 4.* Si modo propè ac cer-
tò inferendum sit, & jure quis hoc metua: maximè si dam-
num postea illatum non commodè possit reparari, *Bachov. d. l. lit. F. & G.* (d). Provocationis verbum generalius est
quam appellationis, & omne id beneficium significat, per
quod Judicis auxilium imploratur, sive in judicio sive extra
judicium: adeoque generis loco rectè ponitur *Mamnt. d. l. n. 6. Reyger. d. l. lit. d. Duaren. cap. 1. ff. de appellat.* (e) *l. 1. in pr. ff. de appellat. Berlich. part. 2. conclus. 50. n. 2.*

Th. II.

Communitèr (a) dividitur in Judicalem (b) &
Extrajudicalem (c).

(a) Rectè dictum fuit, *communiter*. Varii enim varias appellationis comminiscuntur species. Baldus & Canonistæ in rubr. de appellat. quadrimembrem adferunt divisionem, aliam quippe antejudicialem, aliam introjudicialem, aliam judiciale, aliam demum post judiciale faciunt. quos referunt *Wesemb. ff. de appellat. n. 5. Reyger. in process. jud. disp. 10. tb. 2. lit. g.* Bartolus verò aliam ponit divisionem in l. 1. n. 4. ff. de appellat. ubi tres recenset species, & vult aliam esse à definitivâ, aliam ab interlocutoriâ, & aliam ab aliis actibus Extrajudicialibus. *Wesembec. & Reyger. dd. ll.* Verum quoniam hæ species tempore tantum inter se differunt, rectè ad dicta duo membra revocamus. *Gail. lib. 1. obs. 120. n. 6. Mynsinger. Cent. 4. obs. 43. Rosbach. in process. civ. tit. 73. n. 3.* (b) Quæ sit à sententiâ & interlocutionibus. *l. 23. ff. de appellat. can. 18. cans. 29. 6.* (c) Hæc à decretis & actibus extrajudicialibus interponitur. *c. 1. c. 8. de appellat. in 6. Dd. comm.*

Th. III.

Causam Appellationis Efficientem Constituo antiquissimam consuetudinem (a).

(a) *l. 1. ff. de appellat. Liv. lib. 1. bistor. Wesembec. ff. de appellat. n. 6. Reyger. in process. jud. disp. 10. tb. 3. lit. c.*

Th. IV.

Appellationem (a) interponere possunt omnes qui sententiâ Judicis gravati aut damnati sunt (b) aut quorum interest. (c)

(a) Qui appellat, appellans, *l. 13. ff. de appellat.* Adversus quem autem appellatur, is appellatus dicitur. *c. 1. de appellat. in 6.* (b) Ratio, quia commune beneficium est appellatio. *l. 3. §. 1. ff. de rem. habit.* Unde nec excommunicato, *c. 5. x. de except. Tolosan. lib. 5. c. 11. n. 11. Reyger. in process. jud. disp. 10. tb. 4. lit. a.* nec criminis Læsæ Majestatis Reo, *l. 86. §. 1. ff. de acquir. hered. Gomez lib. 3. var. resolut. 13. n. 2. Bachov. ad Tr. vol. 2. disp. 33. tb. 2. lit. A.* (c) *l. 5. l. 13. §. 1. ff. de appellat. Rosbach. in process. civ. tit. 73. n. 10.* Sed quid juris, si duo in communi causâ unâ sententiâ sint condemnati, proderitnè his tertii appellantis victoria pro

pro suo interesse? *Aff. l. 1. § 2. C. si unus ex plurib. l. 10. §. 4. ff. de appellat. Gail. lib. 1. obs. 122. num. 7. Rauehbar. p. 2. q. 7. Harm. Pistor. lib. 1. q. 47. Donell. lib. 25. comm. c. 5. ibiq; Hilliger. lit. B. Reyger. d. l. lit. c. Berlich. p. 1. Conclus. 50. n. 6.*

Th. V:

Porro qui appellant hoc faciunt vel nomine proprio vel alieno.

Tfr. VI.

Nomine proprio appellant, qui ad civilia munera vel honores evocantur (a) Procuratores in rem suam dati (b) milites (c) deportati (d).

(a) l. 21. §. 2. ff. l. 7. C. de appellat. Reyger. process. jud. disp. 10. th. 5. lit. a. (b) l. 1. §. 12. ff. quand. appelland. l. 6. §. 5. C. de appellat. (c) l. 20. §. 2. ff. eod. (d) l. un §. 3. ff. nihil innov. appellationib. interposit.

Th. VII.

Alieno nomine, Procuratores sive generaliter siue specialiter dati sint, (a) item alius nomine Procuratoris (b) negotiorum gestores (c) auctores emtoribus de proprietate victis (d) creditores nomine debitorum (e) tutores & curatores nomine pupillorum & minorum (f).

(a) l. 4. §. fin. de appellat. l. 1. §. 12. ff. quand. appelland. Sed ambigua & inter interpretes agitata quaestio est, an procurator ad certam litem datus, lata contra ipsum vel dominum sententiâ, non solum appellare, verum appellationem quoque prosequi teneatur? Affirmativæ subscribimus. l. 2. ff. an per al. caus. appellat. l. 17. C. de procurator. Secus enim si fecerit, dominus actione mandati ad interesse adversus procuratorem experiri poterit. l. 8. §. 6. ff. mandat. Donell. lib. 13. comm. c. 16. ibiq; Hilliger. lit. D. & E. Umm. process. judic. disp. 3. th. 7. n. 39. Reyger. process. judic. disp. 10. th. 5. lit. f. Harprecht. ad §. 1. I. de his per quos ag. poss. (b) l. 4. §. ult. ff. de appellat. (c) l. 24. ff. b. t. l. 1. ff. de appellat.

recip. l. 31. §. 2. ff. de negot. gest. modo is, cujus nomine appellatum est, ratum habeat intra tempora appellandi. d. l. 1. ff. de appellat. recip. Boccr. class. 6. disp. 34. (d) & vice versa l. 4. §. 3. ff. de appellat. (e) à sententiâ sc. quâ debitor victus super proprietate rei oppignoratae l. 3. ff. l. 5. C. de pignor. & hypothec. l. 4. ff. de appellat. ex qua lege distingvendum, nunquid creditore letente, an vero ignorante debitor egerit; Priori casu creditor appellans omnino audiendus, cum ipsius jus dependeat à jure debitoris: unde si judicatum sit, debitorem non habere jus in re, per consequens judicatum censetur, creditorem quoq; jus non habere, & sic contra utrumque lata videtur. Posteriori vero non: quia debitor creditori absenti præjudicium facere nullo modo potest. d. l. 4. §. 44. Donel. lib. 27. com. ad l. 63. ff. de re judic. (f) l. 24. l. 27. l. 28. §. 2. ff. de appellat. Wesenbee. ff. eod. n. 7. modo bonam causam foreant, l. 11. C. de administrat. tutor. Tr. vol. 2. disp. 33. tb. 2. lit. e.

Th. VIII.

Pari modo provocare possunt Dominus pro subditis (a) maritus pro uxore (b) Parentes pro liberis (c) coheres pro coherede, (d) legatarius pro herede per querelam inofficiosi victo (e) fidejussor pro Reo (f) & si qui sunt similes.

(a) *arg. l. 15. l. 18. ff. de appellat. Distingvimus tamen. Aut appellat dominus pro subditis, vel eos defendit principaliter ad utilitatem & commodum subditorum, ita ut jus ex defensione suscepra ipsis tantum queratur, & tunc absq; mandato agere minimè valet e. 4. de privileg. in 6. nemo enim alienæ litis defensor idoneus sine satisfactione intelligitur. l. 46. §. 2. ff. de procurator. §. 1. J. de satiadat. & ibi Dd. comm. Aut dominus appellat nomine subditorum, eò quod ipsius, etsi non principaliter, tamen in consequentiam & aliquomodo saltem interfit: puta, si quis à subditis collectas indebite exigere, si eos in culturâ agrorum iniquè turbare, mulctare, sub jurisdictionem trahere, aut ad contumeliam ipsius Domini injuriam*

nam inferre audeat; & tunc rectè absque mandato pro sub-
 ditis agit, quia factum subditorum tangit dominum, ipseque
 dominus injuriâ affici videtur. *l. 11. ff. de vi & vi armat. Gail.*
lib. 1. obs. 125. Reyger. process. judic. diff. 10 th. 5. lit. n. Berlich p. 1. Con-
clusio num. 8. Idem statuendum in Clerico, Monacho, Cive
 & Vasallo, quorum nomine Episcopus, Abbas, Civitas &
 Senior injuriarum agere possunt. *Gail. d. l. n. 6.* Quid autem
 juris, quando dominus exceptus est per privilegium, à juris-
 dictione alicujus, subditi verò ipsius ad illum vocantur,
 Dominus propter incompetentiam fori excusat suos; Judex
 verò non obstante privilegio in causa procedit, à quo facto
 dominus appellat, subditi verò non, an tunc etiam appella-
 tio domini proderit subditis? *Aff. l. 19. C. de liberal. caus. Gail.*
lib. 1. obs. 126. Reyger. d. l. (b) Distingvendum hic inter bona
 receptitia, & inter bona dotalia & paraphernalia. In his
 maritus sine mandato & citra ratihabitionem appellare po-
 test. *l. fin. C. de pact. convent.* In illis verò absque mandato, præ-
 stitâ tamen cautione de rato. *l. 21. C. de procurator. Gail. lib. 1. obs.*
133. Reyger. d. l. lit. r. & seqq. Rauchbar. l. 1 q. 2. n. 42. Berlich p. 1. Con-
clusio num. 7. Uxor tamen pro marito absente agere & ap-
 pellare nequit. *l. 4. C. de procurator. l. 2. ff. de injur. §. 2. I. eod.* nisi
 pro marito fortè captivo relaxando agere vel appellare desi-
 deret. *l. 3. §. 2. ff. de liberal. caus. Gail. d. l. n. 8. & seqq. (c)* *l. 2.*
§. 2. ff. quand. appelland. & vice versa, l. 23. §. 2. ff. de appellat. (d)
l. 5. ff. de appellat. (e) Sive per collusionem judicatum legatar-
 rius affirmet. *l. 5. §. 1. l. 14. ff. b. t. l. 29. ff. de inoffic. testam. Donell. lib.*
28. comm. c. 6. Sive citra collusionem per injuriam sit judica-
 tum. *l. 50. §. 1. ff. de legat. 1. & ibi Dd. (f)* *l. 5. ff. de appellat.* Si
 enim sententia abiret in rem judicatam, cessante principali
 ipse tandem fidejussor possit conveniri. *l. 4. ff. de fidejussor. §. 2.*
J. eod.

Th. IX.

Licet autem ut supra dictum appellatio commu-
 ne auxilium vocetur, inde tamen appellandi licentiam
 omnibus concessam indistinctè esse minimè sequitur.

Alii

Alii enim Lege, alii proprio facto appellare prohibentur,

Th. X.

Lege prohibentur insignes latrones, seditionum concitatores, duces factionum (a) servi (b) raptores virginum (c) monetae adulteratores (d) confessi convictique (e) debitores ararii Principis (f) contumaces (g).

(a) l. 16. ff. de appellat. Donell. lib. 28. comm. c. 6. Rauchbar. lib. 2. q. 8. Mann. in spec. aur. p. 6. act. 2. num. 296. Boccr. class. 6. disp. 34. tb. 46. (b) l. 15. ff. de appellat. Donell. d. l. Duaren ff. de appellat. c. 2. (c) l. un. C. de raptor. virgin. Donell. d. l. Marant. d. l. n. 295. (d) l. 1. pr. C. de fals. monet. Marant. d. l. n. 294. (e) l. un. C. de nuptor. virgin. l. 34. C. de adulter. in notoriis enim appellatio non admititur. c. 13 c. 14. x. de appellat. Donell. d. l. Marant. d. l. n. 292. (f) l. 8. C. quor. appellat. non recip. Mann. d. l. n. 300. Rosbach. process. civ. tit. 73. n. 11. (g) l. 73. §. 3. ff. de judic. l. 1. C. quor. appellat. non recip. l. 53. ff. de re judic. Marant. d. l. n. 284. Donell. d. l. Duar. d. l. Gail lib. 1. obs. 132. num. 7. Wesenbec. ff. hic n. 7. Rosbach. d. l. Reyger. process. judic. disp. 10. tb. 6. lit. a. Boccr. class. 6. disp. 34. tb. 45.

Th. XI.

Facto etiam proprio appellare quidam prohibentur, quod ipsum in renunciatione consistit. Renunciatio autem fit vel pacto, vel sine eo. (a)

(a) l. ult. §. ult. C. de tempor. appellat. l. 1. §. 3. ff. de quib. appellat. non lic. Gail lib. 1. obs. 135. n. 10. Mynsinger. cent. 1. obs. 14. Wurmser. tit. 24. de appellat. obs. 29. Hartman. tit. de appellat. obs. 17. Marant. in spec. aur. p. 6. act. 2. n. 341. Donell. lib. 28. comm. c. 6.

Th. XII.

Pacto renunciatur aut expressè aut tacitè. Expressè, verbis ipsam renunciationem declarantibus (a) Tacitè, appellationem semel interpositam deserendo (b) Sine pacto renunciatur, si quis ante sententiam, se à iudice

non

non provocaturum, professus fuerit, (c) vel post sententiam dilationem solvendi perierit (d) &c.

(a) *l. fin § fin. C. de tempor. appellat. & ibi Dd. comm. (b) Auth. ei qui appellat. C. de tempor. appellat. Zarger. sr. de except. p. 2. c. 20. (c) l. 1 § 3 ff. à quib. appellat. non lic. Donell lib 28 comm. 1. 6. (d) videtur enim sententiam approbasse. l. 5. C. de re judic. & ibi Gothofr. in nor. Reyger. process. judic. disp. 10 th. 6. lit. o.*

Th. XIII.

Appellare autem regulariter ab omnibus iudici-
bus permissum est (a) sive ordinariis (b) sive delegatis, (c)

(a) *l. 19. C. de appellat. can. 3. can. 8. caus. 2. q. 6. Vult. Jurispr. Rom. lib. 2 c. 33. (b) d. l. 19. l. 21. C. eod. (c) l. 1. C. de tempor. appellat. l. 18. C. de judic.*

Th. XIV.

Excipiuntur tamen Princeps sive Imperator (a) Papa (b) Camera Imperialis (c) Electores Imperii (d) Consiliarii qui causam presentibus vel absentibus partibus examinarunt (e) Judex cum clausula, Appellatione remota, datus (f) Arbitri (g) Executores (h) & omnes qui majorem non recognoscunt (i)

(a) *l. 1. § 1. ff. à quib. appellat. non lic. Wesenbec. ff. h. t. n. 1. Marant. in spec. aur. p. 6. ab. 2. n. 248. Reyger. process. jud. disp. 10 th. 8. lit. g. Donel. lib. 28. comm. c. 6. à rescripto tamen Principis provocari poterit. l. 1. § 1 ff. de appellat. & ibi Gothofr. (b) can. 10. can. 17. caus. 9. 3. Eandem quippe in terris Ecclesie sibi tribuit jurisdictionem, quam Imperator in Imperio. Sed quid mihi cum Papà? missum hunc facio, qui licet judicare audeat omnes, judicari verò velit à nullo, nihilominus tamen aliquando punietur in æternum cum diabolo. gloss. in can. si papa. 6. disp. 40. (c) Ord. Cam. p. 3 tit. 51. Propter concurrentem cum Cæsare Jurisdictionem. Gail. lib. 1. obs. 29. n. 3. & obs. 121. n. 3. Umm. in process. judic. disp. 8. th. 2. n. 8. Dn. Carpzov. lib. 2. tit. 3. resp. 49. n. 13 & seqq. Revisionis tamen beneficium Imperatori & statibus, conceditur. d. Ord. Cam. p. 3. tit. 51. Intricate quæstionis est, as*

hęc Revisio Cameralis prioris sententię executionem sus-
 pendat *Aff. Gail. lib. 1. obs. 154. n. 3. & de arrest. c. 12. n. 4. Heig. p. 1. q. 10.*
n. 63. (d) A. B. tit. 11. de immunit. Princip. Elector. Hodie tamen
ex consuetudine ab omnibus appellatur, exceptis Serenissimis
Electoibus Saxonico & Brandenburgico. Tr. vol. 2. dist. 33.
ib. 4. lit. e. ibidemq; Bachov. Reyger. d. l. lit. k. Berüch. p. 1. n. Const. 50.
n. 24. Dn. Carpzov. p. 1. Const. 20. def. 23. quod indistincte de omni-
bus Ducibus Saxonię intelligimus, Berlich. d. l. Non obstante
tamen tali privilegio subditi Ducum Saxonię super nullitate
sententię in Camerā Imperiali conqueri possunt. Gail. lib.
1. obs. 135. n. 7. Dn. Carpzov. d. l. def. 24. (e) l. 34. C. de appellat. Reyger.
d. l. lit. a. (f) l. 1. §. 4. ff. de quib. appellat. non lic. Quę clausula de
frivolis & levis, non etiam gravibus atque legitimis sus-
picionibus intelligenda est. Gail. lib. 1. obs. 33. n. 5. Zanger. ar. de ex-
cept. p. 2. c. 4. n. 12. (g) Compromissarii sc. l. 22. §. 14. ff. de recept. ar-
bitr. non necessarij & juris. l. 9. ff. qui satisdant. cog. l. fin. §. 2. ff. de ap-
pellat. Gail. lib. 1. obs. 33. n. 18. & obs. 150. n. 8. Reyger. d. l. lit. c. (b) l. 4.
ff. de appellat. nisi modum exceßerint. l. 5. C. quor. appellat.
Donell. dist. loc. (i) Puta Reges Gallię, Hispanię, &c. eod-
em privilegio gaudent Archiduces Austrię, Duces Lotha-
ringię & Burgundię. Mynfinger. cent. 5. obs. 58. Tr. vol. 2. dist. 33.
ib. 4. lit. e.

TH. XV.

Materia à quā appellationes procedunt, sunt sen-
 tentię definitivę & per se validę (a) interlocutorię (b) &
 actus extrajudiciales, (c)

(a) Sive civiles, sive criminales, l. 6. ff. de appellat. modo
 validę sunt: à nullis enim & inutilibus frustra appellatur.
 l. 19. l. 23. §. 1. ff. de appellat. Wesenbec. ff. b. t. n. 8. (b) De jure sc. Ca-
 nonico. c. 1. de appellat. in 6. Wesenbec. d. l. n. 8. Gail. lib. 1. obs. 129. n. 1.
 Rosbach. process. civ. tit. 73. n. 21. ut & Saxonico. Cons. Elect. 19. p. 1.
 ibiq; Dn. Carpzov. def. 23. Berlich. p. 1. Concl. 50. n. 46. & seq. Secus
 de Jure Civili l. 7. C. quor. appellat. non recip. l. 2. C. de Episcop. su-
 diendi. nisi vim definitivarum obtineant. l. 2. ff. de appellat. recip.
 Gail. d. l. & obs. seq. Marant. p. 6. de Sentent. n. 42. Rosbach. process. civ.

tit. 71. n. 4. & seq. *Mynsinger. cent. 3. obs. 88. Berlich. d. l. n. 43.* Differt autem appellatio à sententiâ definitivâ & in hoc ab eâ, quæ sit ab interlocutoriâ, quod à sententiâ definitivâ, aut vivâ voce in continenti, aut in scriptis ex intervallo appellare permittitur. *l. 1. in fin. l. 5. in fin. ff. l. 14. C. de appellat.* ab interlocutoriâ verò semper in scriptis cum specificâ certæ causæ allegatione. *c. 59. x. eod. l. 3. §. ult. & ibi Goshofred. ff. eod. Gail. d. obs. 130. n. 3.* Quod tamen de simplici interlocutoriâ tantum, non autem vim definitivâ habente, intelligimus: tunc enim in omnibus æquiparatur definitivâ, cum paria sint sententiam esse definitivam & habere vim definitivæ. *Gail. d. l. Reyger. process. judic. disp. 10. sb. 11.* (c) Sive à parte, sive à iudice facti. *Gail. lib. 1. obs. 120. Rosbach process. civ. tit. 73. n. 6.* e. g. à consultatione. *l. 1. §. 1. ff. de appellat.* ab imputatione muneris vel electione. *l. 1. §. 3. ff. quand. appelland.* Nunquid etiam à tutelæ datione? *N. l. 1. §. 1. ff. quand. appelland. §. 16. J. de excusat. tutor. l. 13. in pr. ff. eod. Marant. spec. aur. p. 6. act. 2. n. 324. Wefenbec. ff. de vacat. & excusat. muner. Donell. lib. 3. comm. c. 9. ibiq. Hilliger. lit. R Boer. class. 1. disp. 14. sb. 100. & seq. Andr. Gerhard. dec. 3. q. 10. Dn. Frantzius. Exerc. 10. quæst. 7.*

Th. XVI,

Appellare tamen non licet in causis summam appellabilem non habentibus (a) frivolis (b) notoriis (c) dilationem non recipientibus (d) certo jure definitis (e),

(a) De summâ infra 50. aureos appellari vetat *Ordin. Cam. p. 2 tit. 28. §.* Und sonderlichen, quæ deinceps in Comitibus Spirantibus Anno 1670. §. Als wir denn. usq; ad 150. aureos extensa fuit. *Gail. lib. 1. obs. 123. num. 1. Mynsinger. cent. 3. obs. 89.* Hodie nisi controversia 300. florenos excesserit, appellationi à Camera Imperiali non defertur. *Abschied des zu Speyer Anno 1600. gehaltenen deputation rages §.* Wiewohl nun auch. Quid autem si appellatus in puncto devolutionis non opposuerit exceptionem summæ incompetentis, sed litem contestatus sit, an post litis contestationem eam opponere possit? *Aff.* Cum sit nullitas ex defectu jurisdictionis, quam ipse iudex

ex officio, etiam parte non opponente attendere debet. maxime, quia nullitas jurisdictionis perpetuo opponi potest, etiam post tres sententias conformes, & reddit sententiam ipso jure nullam. *arg. l. 1. §. 1. ff. quod quisq. jur. l. 1. C. de p. d. in judic. c. 4. de judic. Gail. d. l. n. 2. Mynsinger. d. l. in fin.* Sed quid juris, si ab uno vel pluribus creditoribus plures summae petantur, quarum quilibet per se non continent 300. aureos, poterintne summae conjungi, pro fundandâ tuendaq; jurisdictione. *Ass. l. v. in pr. ff. de jurisdic. Mynsinger. cent. 5. obs. 83. in fin.* Sunt tamen certi casus in quibus summae hujus ratio non habetur. qui videri possunt apud *Gail. d. l. n. 4. & seqq. (b) l. 6. §. 4. C. l. 19. ff. de appellat. Dn. Carpzov. p. 1. Const. 20. def. 13 n. 2. (c) c. 13. x. h. t. (d) l. ult. ff. de appellat. recip. (e) d. l. ult. §. 1. vel æquâ sorte, Maurus. spec. aur. p. 6. tit. 2. n. 257. Harprecht §. 23. I. de legat. num. 15. & seq. vel jurejuramento l. 12. §. 1. C. de reb. cred. Donell. lib. 28. comm. c. 6. Berlich. p. 1. Conclus. 35. n. 19.*

Th. XVII.

Diversæ insuper Dd. sunt opiniones, utrum in causâ alimentorum (a) impositione perpetui silentii ex L. diffamari (b) sententiâ, per quam heres institutus testamento in possessionem bonorum hereditatis mittitur (c) justitiâ denegatâ (d) & judicio possessorio, de jure civili, (e) appellatio admittatur?

(a) Affirmamus quoad effectum devolutivum, non suspensivum, si sc. de futuris agatur alimentis. *Facin. lib. 1. controvers. c. 77. (b) Affirmamus arg. l. 14. ff. de accusat. Gail. lib. 1. obs. 132. (c) Negamus. l. 6. C. quor. appellat. non recip. l. 7. ff. de appellat. recip. Facin. lib. 1. controvers. c. 76. Reyger. process. judic. disp. 10. tit. 2. lit. 2. (d) Affirmamus, si modo judicium caprum sit. Gail. lib. 1. obs. 28. per tot. (e) Affirmamus quo ad effectum devolutivum non suspensivum. *arg. l. un. C. si de moment. possess. fuer. 2. quib. lat. quæ lex à Gratiano decreto inserta est. can. 41. v. de possess. caus. 2. q. 6. Facin. lib. 1. controvers. c. 75. Marant. spec. aur. p. 6. tit. 2. n. 305. Mynsinger. cent. 6. obs. 13.**

Th. XVIII.

Forma appellationis in duobus consistit; primo ut semper à iudice inferiore ad superiorem competentem gradatim fiat (a) Deinde ut intra legitima fatalium dierum tempora proponatur (b).

(a) *l. 2. ff. de appellat. c. 66. x. eod. Wesenbec. ff. hic n. 9. Vid. ibes. 1. Sullentatur etiam appellatio coram notario & testibus facta. c. ult. x. de appellat. Ord. Cam. p. 2 tit. 29. §. 5. Mynsinger. cent. 4. obs. 45. Et jus Saxonicum indistinctè eandem admittit, sive iudicis copia haberi possit, sive non. Const. Elest. 20 p. 1. Dan. Moller. hic. n. 1. Dn. Carpzov. hic. des. 1. Berlich. p. 1. Const. 50. n. 57. & seq. etiam si ea non fuerit iudici insinuata: quantumvis tutius sit propter revocationem attentatorum appellationem coram Notario & testibus factam, iudici insinuari, alias enim iudex ad instantiam partis appellatæ in executione, ante inhibitionem subsequutam, procedere non prohibetur. Mynsinger. d. l. obs. 44. Bocar. class. 6 disp. 34. th. 62. Berlich. & Carpzov. dd. ll. (b) Qui dies idò dicuntur fatales, quod, si observati non fuerint, appellatio expiret, & quasi facto fungatur. Duar. ff. de appellat. c. 6. Donell. lib. 28. comm. c. 7.*

Th. XIX.

Tempora hæc in quadruplici sunt differentiâ: Quædam enim ad interponendam (a) quædam ad petendos apostolos (b) quædam ad introducendam (c) quædam denique ad prosequendam vel justificandam appellationem tendunt (d)

(a) Hodie, sublata differentiâ juris veteris, *l. 20. §. 1. ff. de appellat. l. 1. §. 5. ff. quand. appelland. l. 3. ff. de appellat. recip.* jure Novellarum decendium ad appellandum constitutum est. *Nov. 23. c. 1. Auth. Hodie. de appellat. Wesenbec. ff. quand. appelland. Gail. lib. 1. obs. 139. n. 2. Marani. spec. aur. p. 6. ad. 2. n. 213. Rosbach. process. civ. tit. 75. n. 24.* quod strictè observandum, ad eò, ut nec compromisso partium, nec iudicis permissione prorogari queat. *Ord. Cam. p. 2. tit. 29. §. 5. So sollen auch. Gail. lib. 1. obs. 139. n. 6. Mynsinger.*

finzer.cens.2. obs.68. Berlich. p.1. Conclus. 50. n. 145. Incipit autem currere præsentia à die latæ sententiæ, l. 1. §. fin. ff. quæ sūd. appell. land. Dn. Carpzov p.1. Const. 19. def. 13. absentia à die scientiæ. d. l. 1. §. fin. Donell. lib. 28. comm. c. 6. quavis sententia sub conditione concepta sic. d. l. 1. §. 5. (b) Sunt literæ testimoniales, quas iudex à quo, ad instantiam appellantis, dat ad iudicem ad quem, & per illas appellationi interpositæ, vel deferretur, vel non deferretur. l. un. ff. de libell. dimiss. Rosbach process. civ. tit. 74. ubi quinque; apostolorum recenset species. Petendi autem sunt instantanter & sæpius, d. l. un. §. 2. & quidem intra triginta dies, l. 14. C. de appellat. adeo ut si appellans fatale hoc neglexerit, censetur appellationi renunciasse, atq; ita appellatio fiat deserta. c. 6. de appellat. in 6. Marini. d. l. n. 219. Rezyer. process. judic. disp. 10. sb. 19. lit. b. (in Camerâ tamen aliud fuit inductum, Gail. d. l. n. 15. Mynsinger. cens. 4. obs. 36.) nisi per iudicem steterit, quo minus darentur apostoli, tunc enim appellanti de suâ diligentia protestari permissum est. d. l. un. §. fin. d. c. 6. Utrum autem tempus hoc confestim à die latæ sententiæ, an verò à die appellationis interpositæ currat, Dd. inter se digladiantur? Respondemus scienti currere à die latæ sententiæ, l. 24. C. de appellat. ignorantia à die scientiæ. Marini. d. l. n. 230. ubi hanc sententiam communem dicit. (c) Ordinatione Cameræ Imp. p. 2. tit. 30. §. Würden aber. Gail. lib. 11. obs. 140. n. 3. sex menses à die interpositæ appellationis ad introducendum conceduntur, qui menses si non fuerint observati sententia transit in rem iudicatam, & appellatio pro deserta habetur. d. Ord. Cam. §. Und sol also. Effectus est, quod iudex appellationis, non possit prohibere iudicem à quo, ne ulterius in causâ procedat, nisi prius, fuisse causam ad se devolutam, constituerit. c. 3. §. si vero de appellat. in 6. Item acta primæ instantiæ pro debita mercede appellanti edantur. l. 24. C. b. 1. Quod ipsum si facere recuset, literis compulsorialibus ad id poterit, compelli. l. 2. C. de edend. Ord. Cam. p. 2. tit. 31. in fin. pr. Gail. lib. 1. obs. 134. (d) Annus sc. & ex iustâ causâ biennium. Auth. et, qui appellat. l. fin. §. 4. C. de tempor. appellat. & currit à tempore interpositæ appellationis. Clement. 3. de appellat. Wesenb. ff. quæ sūd. appell.

appelland. n. 6. aded ut etiam elapso primo anno, possit iudex indistinctè sententiam exequi, tanquam appellatione deserta, si non aliter sibi de impedimento constet. *d. Auib. Ei, qui appellat. Marant. d. l. n. 231.* Fatale hoc partium consensu potest prorogari. *l. fin. §. fin. C. de tempor. appellat. Marant. d. l. n. 236.*

Th. XX.

Finis appellationis est, ut sententia iniquè lata in melius reformetur. (a)

(a) *l. i. in fin. pr. ff. de appellat. Duar. ff. b. r. c. 3. Wesenbec. eod. num. 10.*

Th. XXI.

Effectus varii. Appellatio causam in eum statum quem tempore litis contestatæ habuit, reducit (a) iudex appellationem recipere cogitur (b) appellans per appellationem interpositam statim eximitur à jurisdictione iudicis à quo c) Appellatio quoad præsentem causam statum sententiam planè extinguit, quoad futurum tantum suspendit (d).

(a) Quapropter illæ Exceptiones quæ post litem contestatam opponi possunt, rectè in causam appellationum, ut peremptoriæ; non etiam hæc quas ante litem contestatam proponi necesse est, ut sunt dilatoriæ, proponuntur. *l. 13. C. de procurat. Wesen. ff. de appellat. n. 10. (b) r. s. ff. de appellat. recip. l. 21. C. de appellat. Wesenbec. ff. eod. n. 10.* certis tamen casibus exceptis. *l. fin. ff. de appellat. recip.* Quod ipsum iudex si facere recuset pœnæ *d. l. 21. C. de appellat. subjugatur.* (c) Iudex quippe deferens appellationis, jurisdictionem à se abdicat. *c. 5. de appellat. in 6.* eamque transfert ad iudicem ad quem. *c. 53. x. b. r.* Appellans tamen in alià causam iudicem à quo recognoscere necesse habet, nisi ut suspectum eum recusaverit. *c. 6. c. 24. x. b. r.* (d) Eà igitur pendente, nihil innovari, sed omnia in statu temporis interpositæ appellationis, permanere debent. *l. un. ff. nihil. innov. appellat. c. 7. de appellat. in 6. Wesenbec. ff. b. r. n. 10. Reyger. process. judic. disp. 10. tb. 22. l. d. quod verum in definitivam, seorsus in interlocutorià Marant. spec. aur. p. 6. act. 2. n. 172. Gail. lib. 1. obs. 144.*

Th. XXII.

Th. XXII.

Cognata sive affinia appellationis sunt Relatio (a) supplicatio (b) recusatio (c) restitutio (d).

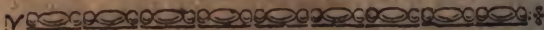
(a) Hæc multipliciter fieri solet. Vid. Manni spec. aur. p. 6. ad. 2. n. 7. (b) l. un. C. de sentent. pref. l. prator. (c) Vid. Zanger. 17. de except. p. 2. c. 4. (d) l. un. C. in integr. restit. postulat. ne quod. nov. fiat. plura affinia videri possunt apud Reyger. process. judic. disp. 10. th. 23.

Th. XXIII.

Contraria appellationi sunt sententia, quæ transit in rem judicatam (a) appellatio frivola (b) & desertio. (c)

(a) l. 32 ff. de re judicat. & ibi Dd. (b) Gail. lib. 1. obs. 152. (c) l. 2. & Auth. Et, qui appellat. C. de tempor. appellat.

S. D. G.

1.

Du sich der betrogen findest
Dem die teure Zeit verschwendet
Duhr durch bloße rast und ruh/
Zener aber der die Tugend
Suchet/ seiner Edlen Jugend
Rechte gebrauch/ verstehest.

2.

Du heist alle zeit verschwendet
Die du nicht hast angewendet
Auf die Tugend/ du ihr Sohn
Zetgest heute dein vermögen/
Sie wird wieder sich hingegen
Schencken Dir zum Ehren-lohn.

3.

Laf nuhr ferner nichts erwinden
Den GEGEBEN nach zu gründen/
Also wirstu glaube mirt/
Auch denselben reichsteiz gehen
Wo die hohen Leute sehen/
Und dein Vater stand für Dir.

5.

..... 11111

